De la creație la iesle: o scenetă de Crăciun prin Biblie

Scenariul „Povești cu Mântuitorul”

Ai nevoie de: 2 halate de laborator, 2 clipboarduri (planșete cu clemă), 2 pixuri, 7 panouri mari cu text și imagini pentru fiecare zi a creației, prezentarea, costume pentru ceilalți actori și decor după dorință și posibilități

Actori: 2 oameni de știință, Omul de știință 1 (Ș1) și Omul de știință 2 (Ș2); 1 cititor, Cititorul (C); cel puțin 15 actori pentru rolurile de pantomimă: Adam, Eva, Noe, Avraam, David, Maria, Iosif, Gabriel, Zaharia, Elisabeta, hangiul, îngerii, păstorii, Simeon, Ana

Despre ce este vorba

Sceneta îi are în centru pe doi oameni de știință care țin o prezentare despre nașterea lui Isus. În loc să înceapă cu Maria, ei pornesc de la creație și urmăresc firul poveștii până la Simeon și Ana.

Copiii intră prin joc în pielea mai multor personaje biblice, de la Adam și Eva, prin Noe, Avraam și David, până la Ana, la Templu. Doar oamenii de știință și cititorul au roluri cu text. Își pot învăța replicile pe de rost sau le pot citi direct din scenariu.

Sfat: Oamenii de știință își pot ascunde scenariul pe clipboard, iar cititorul pe al lui, în Biblie.

Sceneta conține cântece. Le poți cânta ca moment muzical împreună cu toți invitații, actorii le pot interpreta ca parte a piesei sau le poți reda înregistrate. Asta depinde doar de situația și de posibilitățile tale. Poți să le și lași deoparte cu totul; în cazul acesta, adaptează scenariul. Tu hotărăști cum le folosești. La fel e și cu prezentarea și cu scenariul. Vezi pur și simplu ce funcționează bine la voi.

Scenariul

> *Doi oameni de știință, în halate de laborator și cu clipboarduri, intră pe scenă.*

Ș1: Bună seara, doamnelor și domnilor. Ne bucurăm foarte mult că sunteți alături de noi la prezentarea „Povești cu Mântuitorul”.

Ș2: Eu și colegul meu am discutat despre nașterea lui Isus și am ajuns la concluzia că ea nu începe, de fapt, în Noul Testament.

Ș1: *[dă din cap aprobator]* Exact. Vezi tu, de fapt a început cu mult mai devreme.

Ș2: Așa că prezentarea noastră va începe... *[pauză]* chiar de la început.

Ș1: Da, de la creație, ca să fiu mai exact.

Ș2: Poate vă întrebați ce legătură are nașterea lui Isus cu creația?

C: La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate au fost făcute prin El și niciun lucru care a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor. (Ioan 1:1-4)

C: Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar noi am privit gloria Lui, o glorie ca a Singurului Fiu venit de la Tatăl, plin de har și de adevăr. (Ioan 1:14)

› *Cântec despre creație (la alegere)*

> *Purtătorii panourilor pentru fiecare zi a creației intră și își ridică panoul atunci când ziua lor este pomenită în cântec.*

Ș1: Ei bine, asta a fost neașteptat, dar distractiv.

Ș2: Melodia mi s-a părut cunoscută, hmm. *[își duce degetele la față, de parcă s-ar gândi]*

Ș1: Dar aș vrea să ne mai întoarcem puțin. Vreau să vorbim despre oamenii creați în ziua a șasea.

> *Intră Adam și Eva.*

Ș2: Da, sigur. Adam și Eva.

C: Atunci DOMNUL Dumnezeu l-a creat pe Adam din țărâna pământului și a suflat în nările lui suflare de viață, iar Adam a devenit un suflet viu. (Geneza 2:7)

C: Și, din coasta pe care a luat-o din Adam, DOMNUL Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la Adam. (Geneza 2:22)

Ș1: Poate te întrebi de ce îi pomenim într-o prezentare de Crăciun?

Ș2: Da, de ce îi pomenești TU?

Ș1: Păi, cu ei a început totul. Ei au prima poveste cu Mântuitorul.

C: Când femeia a văzut că pomul era bun pentru hrană, că era o plăcere pentru ochi și că pomul era de dorit ca să facă pe cineva înțelept, a luat din rodul lui și a mâncat. I-a dat și soțului ei, care era cu ea, și a mâncat și el. (Geneza 3:6)

C: Când au auzit glasul DOMNULUI Dumnezeu, Care umbla prin grădină în adierea zilei, Adam și soția lui s-au ascuns de fața DOMNULUI Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: „Am auzit glasul Tău în grădină, dar mi-a fost teamă pentru că eram gol. De aceea m-am ascuns”. El a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Ai mâncat cumva din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?” Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat”. Atunci DOMNUL Dumnezeu i-a zis femeii: „Ce-ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a înșelat și am mâncat”. (Geneza 3:8-13)

Ș2: Mie asta îmi sună a „pasarea vinei”.

Ș1: Da, dar din cauza neascultării lor, oamenii aveau acum nevoie de un Mântuitor. De aceea am vrut să facem azi această prezentare.

Ș2: Prezentarea noastră se numește „Povești cu Mântuitorul”, pentru că vorbim despre mai mulți oameni din Biblie și despre povestea lor cu Mântuitorul.

> *Pe ecran apare un tabel cu creația, Adam și Eva și Noe.*

Ș1: Exact! Am aici tabelul ăsta, care ne poate ajuta.

Ș2: Tare!

Ș1: Știu. *[se umflă în pene]*

Ș2: Și cine urmează?

> *Adam și Eva ies. Intră Noe.*

Ș1: Noe.

C: DOMNUL a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că fiecare înclinație a gândurilor inimii lui era toată ziua numai înspre rău. DOMNULUI I-a părut rău că l-a făcut pe om pe pământ și S-a întristat în inima Lui. DOMNUL a zis: „Îl voi șterge de pe fața pământului pe omul pe care l-am creat, de la om până la animale, până la târâtoare și până la păsările cerului, căci Îmi pare rău că i-am făcut”. Dar Noe a găsit bunăvoință înaintea DOMNULUI. (Geneza 6:5-8)

› *Cântec despre Noe (la alegere)*

Ș2: În ce fel are Noe o poveste cu Mântuitorul?

C: Fiindcă așa cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului. Căci, așa cum era în zilele de dinaintea potopului, când oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în arcă, și n-au știut nimic până când nu a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului. (Matei 24:37-39)

C: Fiindcă și Cristos a suferit o dată pentru totdeauna pentru păcate, El, Cel Drept, pentru cei nedrepți, ca să vă aducă la Dumnezeu. El a fost dat la moarte în trup, dar a fost înviat prin Duhul, în Care, de asemenea, S-a dus și le-a predicat duhurilor în închisoare. Acestea fuseseră în trecut neascultătoare, atunci când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când era construită arca, în care doar puține suflete, și anume opt, au fost salvate prin apă. Oglindirea acestei ape este botezul care vă mântuiește acum și pe voi (acesta nu este o îndepărtare a murdăriei de pe trup, ci angajamentul unei conștiințe bune înaintea lui Dumnezeu) prin învierea lui Isus Cristos. (1 Petru 3:18-21)

Ș2: Deci Adam și Eva au o poveste, și Noe la fel. Cine mai are?

> *Noe iese. Intră Avraam.*

Ș1: Acum trecem la Avraam.

Ș2: Ador cântecul lui! *[începe să cânte prima strofă din „Tata Avraam are mulți fii”...]*

Ș1: *[întrerupe cântecul]* Nu! Nu! Cântecul ĂSTA nu-l cântăm.

› *Cântec despre Avraam (la alegere)*

Ș2: Care a fost povestea lui Avraam cu Mântuitorul?

C: Iar prin urmașul tău vor fi binecuvântate toate națiunile pământului, pentru că M-ai ascultat. (Geneza 22:18)

C: Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți descendenții lui Avraam și moștenitori după promisiunea făcută. (Galateni 3:29)

C: Cartea genealogiei lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. (Matei 1:1)

Ș1: Isus se trăgea din Avraam.

Ș2: Deci Avraam era stră-, stră-, stră-, stră-, stră- *[numără pe degete, apoi se oprește]* un străbunic tare îndepărtat al lui Isus.

Ș1: Cred că așa s-ar putea spune.

> Avraam iese. Intră David.

Ș2: Dar Isus se trage și din David. Trecem acum la el?

› *Cântec despre David (la alegere)*

C: Apoi l-a înlăturat pe Saul și l-a făcut pe David regele lor, mărturisind despre el astfel: „L-am găsit pe David, fiul lui Iese, un om după inima Mea. El va împlini toate planurile Mele". Din descendenții acestuia, Dumnezeu, în conformitate cu promisiunea Sa, i-a adus lui Israel un Mântuitor, pe Isus. (Faptele apostolilor 13:22-23)

Ș2: Isus era din neamul lui David.

Ș1: Și asta ne aduce la nașterea propriu-zisă a lui Isus.

Ș2: Am sărit peste o mulțime de oameni din Biblie ale căror povești duc la nașterea lui Isus.

Ș1: Da, dar dacă i-am arăta pe toți, poate că n-am termina nici până la a doua venire a lui Isus. Așa că am hotărât să arătăm doar câțiva.

Ș2: Are sens. Probabil mi s-ar face foame.

Ș1: Continuăm acum cu oamenii care au avut o poveste personală cu Mântuitorul.

Ș2: Sunt mulți oameni ale căror povești au legătură directă cu nașterea lui Isus.

> *David iese. Intră Maria și Gabriel.*

Ș1: Să începem cu povestea Mariei. Dacă vorbim despre nașterea propriu-zisă a lui Isus, totul începe cu ea.

Ș2: Povestea ei a fost una foarte personală.

C: În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din Casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Intrând la ea, îngerul a zis: „Salutare, ție căreia ți s-a dat har! Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei!" Ea a fost foarte tulburată de aceste cuvinte și se gândea ce ar putea să însemne salutul acesta. (Luca 1:26-29)

C: Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Maria, pentru că ai găsit har înaintea lui Dumnezeu! Iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi numit «Fiul Celui Preaînalt», iar Domnul Dumnezeu Îi va da tronul strămoșului Său, David. Va împărăți veșnic peste Casa lui Iacov și Împărăția Lui nu va avea sfârșit”. (Luca 1:30-33)

> *Gabriel și Maria se așază într-o parte a scenei. Intră Zaharia.*

Ș1: Povestea Mariei începe atunci când i se spune că a fost aleasă să fie mama Mântuitorului.

Ș2: E o poveste cu adevărat uimitoare.

Ș1: Tot aici începe și povestea lui Ioan.

Ș2: Povestea lui Ioan a început înainte ca el să se nască.

C: Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan. El va fi bucuria și veselia ta și mulți se vor bucura de nașterea lui, căci el va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea niciodată vin, nici băutură tare și va fi umplut de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei lui. El îi va întoarce pe mulți dintre fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. (Luca 1:13-16)

C: Va merge înaintea Domnului, în duhul și în puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile taților spre copii, iar pe cei neascultători să-i întoarcă la înțelepciunea celor drepți, ca să pregătească Domnului un popor gata pentru El”. (Luca 1:17)

> *Zaharia iese. Intră Elisabeta.*

C: În zilele acelea, Maria s-a ridicat și s-a dus în grabă spre regiunea muntoasă, într-o cetate a lui Iuda. Ea a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, copilașul a săltat în pântecul ei, și Elisabeta a fost umplută cu Duhul Sfânt. Ea a strigat cu glas tare și a zis: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău! Cum de mi-a fost dat să vină la mine mama Domnului meu? Căci iată, imediat ce am auzit sunetul salutului tău, mi-a săltat copilașul în pântec de bucurie!” (Luca 1:39-44)

Ș1: Povestea lui Ioan cu Mântuitorul continuă, dar asta e o temă pentru altă prezentare.

Ș2: Ai dreptate. Acum vorbim doar despre poveștile cu Mântuitorul care au legătură cu nașterea Lui.

> *Elisabeta iese. Intră Iosif.*

Ș1: Povestea lui Iosif se potrivește aici.

Ș2: Iosif se întreba dacă s-o mai ia de soție pe Maria, când un înger i s-a arătat în vis și i-a spus că e în regulă. Îngerul i-a spus:

C: Ea va naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus, pentru că El Își va mântui poporul de păcatele lui. (Matei 1:21)

C: Când s-a trezit din somn, Iosif a făcut așa cum i-a poruncit îngerul Domnului. A luat-o pe Maria de soție. (Matei 1:24)

Ș1: Dumnezeu îl alesese pe Iosif să-L crească pe singurul Său Fiu. Iosif a avut privilegiul să fie tatăl lui Isus aici, pe pământ. Aceasta este povestea lui cu Mântuitorul.

Ș2: E o poveste incredibilă! Îți imaginezi să-L crești pe Fiul lui Dumnezeu ca pe propriul tău copil? Ce presiune!

Ș1: Și ce bucurie! La fel ca atunci când crești un copil minunat de talentat *[e mândru de sine]*... Ehm! Acum trecem la hangiu.

> *Iosif se așază cu Maria într-o parte. Intră hangiul.*

C: În zilele acelea, a ieșit un decret de la Cezar Augustus să se înscrie toată lumea. Acest recensământ s-a făcut pentru prima oară în timp ce în Siria era guvernator Quirinius. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s-a dus și el din Galileea, din cetatea Nazaret, înspre Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din Casa și din familia lui David, ca să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. În timp ce se aflau acolo, s-a împlinit vremea ca ea să nască. Și L-a născut pe Fiul ei cel întâi născut. Ea L-a înfășat și L-a așezat într-o iesle, pentru că în han nu era loc pentru ei. (Luca 2:1-7)

Ș2: Aici nu se pomenește niciun hangiu.

Ș1: Aici scrie că Maria L-a născut pe Isus și L-a așezat într-o iesle. Știi ce e o iesle?

Ș2: Sigur, e un fel de jgheab din care mănâncă animalele.

Ș1: Unde găsim de obicei jgheaburi din care mănâncă animalele?

Ș2: Într-o șură.

Ș1: Și cum i se mai spune?

Ș2: Grajd.

Ș1: Grajdurile trebuie să fie ale cuiva, nu?

Ș2: Da.

Ș1: Pe acela îl numesc eu „hangiul”. El era stăpânul locului în care au înnoptat Maria și Iosif și în care S-a născut Isus.

Ș2: Exact! Și el are o poveste cu Mântuitorul. Când le-a spus Mariei și lui Iosif că pot înnopta în grajdul lui, nici nu știa că Îi dă adăpost Fiului lui Dumnezeu! Uau! Gândește-te numai!

Ș1: Da. A putut să-I dea un adăpost Mântuitorului său și nici măcar n-a știut!

› Colind: „Noapte de pace”

> *Intră păstorii și îngerii și se așază într-o parte.*

Ș2: Aici se potrivește și povestea păstorilor.

C: În regiunea aceea erau niște păstori care locuiau pe câmp și stăteau de pază noaptea lângă turma lor. Un înger al Domnului a apărut înaintea lor și gloria Domnului a strălucit de jur împrejurul lor. Ei s-au speriat foarte tare. Îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, pentru că iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul: astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, Care este Cristos, Domnul! Iată care va fi semnul pentru voi: veți găsi un Copilaș, înfășat și culcat într-o iesle”. (Luca 2:8-12)

C: Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime din armata cerească, lăudându-L pe Dumnezeu și zicând: „Glorie lui Dumnezeu în înălțimi și pace pe pământ, între oamenii plăcuți Lui”. (Luca 2:13-14)

> *Îngerii ies.*

C: După ce îngerii au plecat de la ei în Ceruri, păstorii și-au zis unii altora: „Să mergem acum la Betleem și să vedem lucrul acesta care s-a întâmplat și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut!”. S-au dus repede și i-au găsit pe Maria, pe Iosif și pe Copilaș culcat în iesle. Când L-au văzut, le-au făcut cunoscut ceea ce li se spusese despre Copilul Acesta. Toți cei care i-au auzit, au rămas uimiți de ceea ce le-au spus păstorii. Maria însă păstra toate aceste cuvinte, cugetând la ele în inima ei. Apoi păstorii s-au întors, glorificându-L și lăudându-L pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le-au auzit și le-au văzut și care erau întocmai cum li se spusese. (Luca 2:15-20)

› *Colind: un colind vesel despre nașterea lui Isus (la alegere)*

> *Păstorii ies. Intră Simeon.*

Ș1: Era un om pe nume Simeon, care avea și el o poveste cu Mântuitorul.

Ș2: Duhul Sfânt îi spusese că nu va muri până nu-L va vedea pe Mântuitor.

C: Călăuzit de Duhul, el a venit în Templu. Când părinții L-au adus înăuntru pe Copilul Isus, ca să împlinească cu privire la El obiceiul Legii, Simeon L-a luat în brațe, L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: „Acum, Stăpâne, Tu îl lași pe slujitorul Tău să plece în pace, potrivit cuvântului Tău, căci ochii mei au văzut mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o în prezența tuturor popoarelor, o lumină ca revelație pentru națiuni și o glorie pentru poporul Tău Israel!”. (Luca 2:27-32)

Ș1: Chiar a putut să-L țină pe Mântuitor în brațe!

> *Intră Ana.*

Ș2: Dar să n-o uităm pe Ana. Povestea ei a fost la fel ca a lui Simeon.

C: Mai era acolo și o profetesă, pe nume Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Aceasta era foarte înaintată în vârstă. Ea trăise împreună cu soțul ei timp de șapte ani după fecioria ei, apoi, ca văduvă, ajunsese la optzeci și patru de ani. Ea nu se îndepărta de la Templu, slujind zi și noapte prin posturi și rugăciuni. A venit acolo chiar în ceasul acela și a început să-I mulțumească lui Dumnezeu și să le vorbească despre El tuturor celor ce așteptau răscumpărarea Ierusalimului. (Luca 2:36-38)

Ș1: Cu aceasta, prezentarea noastră de azi se încheie.

Ș2: Desigur, știți cu toții că prezentarea din seara asta e doar începutul poveștii. E doar începutul poveștilor cu Mântuitorul.

Ș1: Sunt atât de mulți oameni care au o poveste cu Mântuitorul.

Ș2: Care e povestea ta?

Această scenetă a fost publicată pentru prima dată, în limba engleză, de Ministry to Children, cu titlul „Stories of the Savior: A Christmas Play”. Versiunea în limba română: Pulse. Gratuit pentru lucrarea ta cu tinerii. Ce ai voie să faci cu acest material: Termeni de utilizare.

Citatele biblice sunt preluate din Noua Traducere Românească (NTR), Copyright © 2007, 2010, 2016, 2021 Biblica, Inc. Folosit cu permisiune. Toate drepturile sunt rezervate.